(१५७) दूत्यः सखी नटी दासी धात्रेयी प्रतिवेशिनी ।
बाला प्रव्रजिता कारुः शिल्पिन्याद्याः स्वयं तथा ॥

कारू रजकीप्रभृतिः । शिल्पिनी चित्रकारादिस्त्री । आदि-शब्दात्ताम्बूलिकगान्धिकस्त्रीप्रभृतयः ॥ तत्र सखी यथा । "श्वासान्मुञ्चतीत्यादि" । स्वयं दूती यथा मम ।

"पन्थिअ पिआसिओ विअ लक्खीअसि जासि ता किमन्नत्तो ।
ण मणं विवारओ दूधअत्थि घरे घनरसं पिअन्ताणं"* ॥

एताश्च नायिकाविषये नायकानामपि दूत्यो भवन्ति ॥

दूतीगुणानाह ।

(१५८) कलाकौशलमुत्साहो भक्तिश्चित्तज्ञता स्मृतिः ।
माधुर्य्यं नर्म्मविज्ञानं वाग्मिता चेति तद्गुणाः ॥
एता अपि यथौचित्यादुत्तमाधममध्यमाः ।

एता दूत्यः ॥ अथ प्रतिनायकः ।

(१५९) धीरोद्धतः पापकारी व्यसनी प्रतिनायकः ॥

यथा रामस्य रावणः ॥ अथोद्दीपनविभावाः ।

(१६०) उद्दीपनविभावास्ते रसमुद्दीपयन्ति ये ।

ते च ।

(१६१) आलम्बनस्य चेष्टाद्या देशकालादयस्तथा ॥

---

* पन्थिक इति । पान्थ पिपासित इव लक्ष्यसे यासि तत् किमन्यत्र । न मनागपि वारक इहास्ति गृहे घनरसं पिबतां ॥ इति सं टी० ॥